

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 100
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2024/065

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Bij mail van 16 januari 2024 diende ■■■ een verzoek in bij de Vlaamse overheid, departement Omgeving, afdeling Dierenwelzijn, om een afschrift te verlenen van

- Alle uitgewisselde conclusies in de procedure voor het Hof van Beroep van Brussel gekend onder het rolnummer 2023/KR/44
- Een kopie van alle stukken die door de partijen in genoemde procedure zijn aangewend
- Een kopie van het eindarrest van het Hof van Beroep van Brussel in de zaak gekend onder het rolnummer 2023/KR/44 (uitspraak voorzien voor 19 februari 2024)
- De brief waarmee is overgegaan tot terugzending van het toegekende HK-nummer HK14104298.

Op 5 februari 2024 weigerde de afdeling Dierenwelzijn een afschrift te verlenen van de gevraagde documenten.

Op 29 februari 2024 diende ■■■ beroep in bij de beroepsinstantie tegen deze weigeringsbeslissing d.d. 5 februari 2024. Dit beroep werd geregistreerd op 29 februari 2024. Op 27 maart 2024 werd de beslissingstermijn van dertig kalenderdagen verlengd tot vijfenveertig kalenderdagen conform artikel II.50, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 16 januari 2024. De in beroep aangevochten beslissing van 5 februari 2024 maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het ingediende beroep van verzoeker d.d. 29 februari 2024 is ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het beroep is bijgevolg tijdig ingediend.

De beroepsinstantie stelt vast dat de beroeper in zijn oorspronkelijk verzoek van 16 januari 2024 expliciet verwijst naar een eindarrest van het Hof van Beroep van Brussel in de zaak met rolnummer 2023/KR/44 waarvan hij de uitspraak voorzag voor 19 februari 2024. Het gevraagde arrest dat op 5 februari 2024 werd uitgesproken bestond evenwel nog niet op het moment van het oorspronkelijk openbaarheidsverzoek d.d. 16 januari 2024. Verzoeker vroeg bijgevolg naar een toekomstig, nog niet bestaand document. Toekomstige documenten kunnen niet het voorwerp uitmaken van een openbaarheidsverzoek. Bijgevolg is ook het beroepschrift, wat het gevraagde arrest betreft, **onontvankelijk**.

Voor het overige is het beroep **ontvankelijk**.

Gegrondeheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

Er werd aan de beroeper geen afschrift bezorgd van de gevraagde documenten op grond van het feit dat er nog een burgerlijke procedure voor het Hof van Beroep van Brussel lopende was. (artikel II.36, §1, 8° Bestuursdecreet).

2. Inhoud van het beroepschrift

In zijn beroepschrift argumenteert de beroeper dat ■■■ geïntimeerden zijn in een zaak voor het Hof van Beroep te Brussel (rolnr 2023/KR/44) met als appellante het Vlaamse Gewest, afdeling Dierenwelzijn. Er werd beroep aangetekend tegen twee beschikkingen van de voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg (rolnr. 23/55/C – beschikkingen van 10 en 25 juli 2023).

Beroeper geeft ook aan dat, wat de procedure eerste aanleg betreft, diverse documenten aan ■■■ zijn bezorgd in het kader van openbaarheid van bestuur, alsook het verzoekschrift houdende hoger beroep. Thans wenst zijn cliënte de uitgewisselde conclusies en de door de beide partijen aangewende stukken te ontvangen, om te kunnen nagaan welke positie de partijen innemen aangaande de wettigheid van de intrekingsbeslissing van minister Weyts van mei 2023. Deze documenten zijn van belang voor zijn cliënte omdat zijn cliënte nog steeds niet uitsluit eventueel derdenverzet aan te tekenen.

De beroeper stelt dat, aangezien tot nu toe alle documenten in verband met deze burgerlijke procedure zijn bezorgd, niet kan ingezien worden waarom dat nu niet opnieuw zou gebeuren. De documenten maken in elk geval deel uit van een openbare procedure die ook in openbare zitting is gepleit. (pleidooien vonden plaats op 8 januari 2024)

3. *Standpunt van afdeling Dierenwelzijn*

Op 1 maart 2024 contacteerde de beroepsinstantie de afdeling Dierenwelzijn voor toelichting bij de bestreden beslissing. Op dezelfde datum deelde de afdeling Dierenwelzijn aan de beroepsinstantie mee dat uit de openbaarheidsvraag blijkt dat de cliënt van beroeper een privaat belang nastreeft, met name het onderzoeken van de mogelijkheid om te procederen, en dus geen openbaar belang. Tevens werd m.b.t. de ingeroepen en aangehouden uitzonderingsgrond van artikel II.36, §1, tweede lid, 8° Bestuursdecreet, aangegeven dat op het moment van de bestreden beslissing afdeling Dierenwelzijn nog geen kennis had van het arrest, uitgesproken op 5 februari 2024, dat hen via de juridische dienst van het Departement Omgeving pas later werd bezorgd.

Bovendien gaf de afdeling aan dat het dossier van █████ werd overgemaakt aan het parket en bijgevolg beriep afdeling Dierenwelzijn zich in de toelichting bijkomend op artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet, alsook op artikel 27, §1, 4° van de Wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie: *“De openbaarmaking van het [sic] betreffende geweigerde bestuursdocumenten is van dien aard dat het afbreuk zou doen aan de “opsporing of vervolging van sanctioneerbare feiten”. █████ dossier is uitgebreid en complex. Het dossier bevat, onder andere, Processen Verbaal, beslissingen tot intrekking, erkenningsaanvragen, De opgevraagde documenten, zoals ‘conclusies, kopieën van stukken en het arrest van het hof van Beroep’, bevatten verwijzingen naar, citaten en bijlagen uit documenten in dit dossier. Aangezien het dossier bij parket ligt voor verder onderzoek, hebben wij geoordeeld dat het voorbarig is om de betreffende documenten openbaar te maken. Onder deze uitzonderingsgrond ook de documenten vallen die nog niet gelinkt zijn aan een lopend gerechtelijk onderzoek, maar waarvan de openbaarmaking het onderzoek eventueel kan schaden (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 51, 2511/001, 36).”*

Na vraag tot verdere toelichting op 4 maart 2024 werd bij mailbericht van 7 maart 2024 aan de beroepsinstantie meegegeven dat de stukken in het kader van de procedure in eerste aanleg wél aan de beroeper werden meegedeeld maar dat de huidige situatie evenwel verschillend is omdat de afdeling op het moment van de beoordeling van de eerdere vraag tot openbaarmaking niet op de hoogte was van het feit dat het dossier werd overgemaakt aan het parket. Daarenboven mocht afdeling Dierenwelzijn van het parket van Antwerpen vernemen dat er meerdere onderzoeken lopen naar █████. *“Er is een bijzonder grote kans dat de vrijgave van informatie uit deze dossiers aan de aanvrager, de opsporing of vervolging van sanctioneerbare feiten kan belemmeren en het onderzoek kan schaden.”*

Afdeling Dierenwelzijn vervolgde dat: *“Zelfs indien het parket Antwerpen het dossier terug zou overmaken aan de bevoegde ambtenaar, kan er krachtens artikel 41bis, eerste lid van de Dierenwelzijnswet tot drie jaar na de feitelijke overtreding tegen de bepalingen van voorgenoemde wet een administratieve geldboete opgelegd worden. De vrijwillige betaling door de overtreder doet de publieke vordering vervallen. Echter, indien de betaling door de overtreder geweigerd wordt, wordt het dossier naar het parket verzonden. Het strafdossier wordt bijgevolg pas afgesloten als de boete betaald is.”*

Wat de aanhoudende verwijzing naar artikel II.36, §1, tweede lid, 8° van het Bestuursdecreet betreft, werd bijkomend aangegeven dat er op 1 januari 2024 een nieuw verzoekschrift door █████ tegen het Vlaamse Gewest bij de Raad van State met kenmerk G/A 240.867 / VII – 42333 werd ingediend. Aangezien deze procedure nog lopende is, was de afdeling Dierenwelzijn van mening dat voormelde uitzonderingsgrond nog steeds van toepassing is. Bij de vraag van de beroepsinstantie van 11 maart 2024 naar enige concrete toelichting in welke zin er een link is tussen de huidig gevraagde stukken en het voormeld hangend

rechtsgeding bij de Raad van State en op welke wijze de openbaarmaking van de gevraagde stukken de eerlijke procesgang kan verstoren, gaf de afdeling Dierenwelzijn op 12 maart 2024 aan dat voormelde procedure gaat over het verzoek tot annulatie van een beslissing van 25 oktober 2023 genomen door een inspecteur-dierenarts van het Departement Omgeving naar aanleiding van een navolgende controle sinds de intrekking van de erkenning met nummer HK15106382 en waarbij een aantal maatregelen werden opgelegd o.a. m.b.t. de erkenning als pension voor honden en katten. Verder gaf de afdeling Dierenwelzijn aan *“In het verzoekschrift wordt wederom verwezen naar de rijkelijke historiek van [REDACTED] en diens beheerder. De historiek van de betrokkene, zoals de vele erkenningsaanvragen en juridische procedures gevoerd voor de rechtbank van eerste aanleg, de RVS en hoger beroep zullen van belang zijn om het verzoekschrift te beoordelen”*.

Bij navraag naar concretere duiding bij het inroepen van de uitzonderingsgronden van artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet, alsook van artikel 27, §1, 4° van de Wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie, stelde de afdeling Dierenwelzijn op 7 maart 2024 dat er *“volgens het parket van Antwerpen, nog meerdere onderzoeken lopende [zijn] tegen [REDACTED], er is nog een mogelijkheid om een administratieve boete op te leggen en er is nog een administratief beroep lopende voor de Raad van State.*

De gedeeltelijke openbaarmaking werd onderzocht. Op het eerste zicht werden de gevraagde documenten niet uitsluitend opgesteld ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie. Echter, de opgevraagde documenten bevatten onder andere (verwijzingen naar) PV's, opgelegde maatregelen, beslissingen tot intrekking, en erkenningsaanvragen. Wij beroepen ons dan ook op artikel 27, §1, 4° van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie. Onder deze uitzonderingsgrond ook de documenten vallen die nog niet gelinkt zijn aan een lopend gerechtelijk onderzoek, maar waarvan de openbaarmaking het onderzoek eventueel kan schaden (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 51, 2511/001, 36).

Bij de beoordeling van de openbaarmaking heeft Dierenwelzijn Vlaanderen ook rekening gehouden met het gedrag van de verzoeker. In het (recente) verleden is de verzoeker namelijk verschillende keren naar de pers gestapt en werden fragmenten en citaten uit –de openbaargemaakte documenten gepubliceerd in krantenartikelen.

Daarenboven moet er in dit dossier wederom rekening gehouden worden met de gevoeligheid van het voorliggende thema in de maatschappij, versterkt door de negatieve media, die in de hand wordt gewerkt door de aanvrager zelf. De publieke opinie omtrent (grote) hondenkwekerijen is allesbehalve positief. Wanneer de gevraagde documenten openbaargemaakt zouden worden, komen de neutraliteit en objectiviteit van het onderzoek en de rechten van verdediging in gevaar. Daarnaast kan het een onderzoek door het parket negatief beïnvloeden. de maatschappij beschuldigd worden.

Gelet op de verschillende lopende onderzoeken, het eerdere gedrag van de aanvrager en de complexiteit van het voorliggend thema hebben we geoordeeld dat de openbaarmaking van de opgevraagde documenten voorbarig is en deze onderzoeken potentieel zouden kunnen schaden.”

M.b.t. het verzoek tot het ontvangen van een afschrift van de brief waarmee is overgegaan tot terugzending van het toegesende HK-nummer HK14104298, stelde afdeling Dierenwelzijn in haar mail van 7 maart 2024 dat zij geen dergelijke brief hebben ontvangen, maar *“Enkel het erkenningscertificaat werd verzonden met de vraag van de beheerder om “het erkenningsnummer tot na het weekend te laten bestaan”*. Na bijkomende vraag, verduidelijkte de afdeling dat, wanneer een erkenning stopgezet wordt, het geel erkenningscertificaat wordt teruggezonden naar Dierenwelzijn Vlaanderen. Dit geel erkenningscertificaat, samen met de voormelde memo van de beheerder en de briefomslag werd aan de beroepsinstantie bezorgd.

Bij verdere navraag door de beroepsinstantie, bij mailbericht van 11 maart 2024, meer bepaald om te vernemen wanneer welke stukken werden bezorgd aan de beroeper, werd dit op 14 maart 2024 via een link aan de beroepsinstantie bezorgd.

Hieruit blijkt dat bij mailbericht van 10 augustus 2023 aan de beroeper de volgende documenten – waarbij enkele persoonsgegevens werden weggelaten – werden meegedeeld: 1/ beschikking Rb Brussel 10/7/23 2/ beschikking Rb Brussel 25/7/23 3/ bestemmingsbeslissing G-22-0405 d.d. 05/12/2022 4/ conclusie in kort geding voor het Vlaamse Gewest 5/ intrekkingbeslissing 10/5/23 6/ opstart procedure intrekking 23/12/2022 7/ arrest RvS nr. 256.998 van 30/6/2023 8/ arrest RvS nr. 256.999 van 30/6/2023 9/ PV G-19-3129/3783 10/ PV G-20-5620 11/ PV G-21-1510 12/ PV G-21-1102-3732 13/ PV G-22-151 14/ PV G-22-0405.

Bij mailbericht van 12 maart 2024 werd door afdeling Dierenwelzijn ook meegedeeld welke stukken “*onder andere doch niet uitsluitend*” werden overgemaakt aan het parket, waaronder o.a. enkele van bovenvermelde PV's.

Afdeling Dierenwelzijn vervolgde in haar toelichting dat deze stukken deel uitmaken van het strafonderzoek. Hierbij werd ook verwezen naar het mailbericht van de eerste substituut procureur des Konings van het parket van Antwerpen die aanhaalde: “*Het geheim van het strafonderzoek moet dus gerespecteerd worden en stukken die deel uitmaken van het gerechtelijk onderzoek kunnen niet vrijgegeven worden zonder toelating van de procureur en de onderzoeksrechter*”.

Bij de op 11/3/2024 gestelde vraag tot verdere toelichting en concrete duiding m.b.t. de uitzonderingsgrond waarbij het gedrag van de verzoeker, de gevoeligheid van het thema in de maatschappij en de complexiteit een rol speelt, met een link naar de concrete toepassing in huidig dossier, haalde de afdeling Dierenwelzijn vooreerst artikel 11.36, §1, tweede lid, 3° van het Bestuursdecreet en artikel 27, §1, 4° van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie aan en stelde “*Bij de belangenafweging tussen de openbaarmaking en de bescherming van het vertrouwelijke karakter van bestuursdocumenten die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie zijn opgesteld, werd er door Dierenwelzijn Vlaanderen rekening gehouden met het gedrag van de verzoeker. In het (recente) verleden is de verzoeker namelijk verschillende keren naar de pers gestapt en werden fragmenten en citaten uit de openbaargemaakte documenten gepubliceerd in krantenartikelen. Ook de gevoeligheid van het voorliggende thema in de maatschappij werd in rekening gebracht bij de belangenafweging. De negatieve media, die in de hand wordt gewerkt door de aanvrager zelf, kan de neutraliteit en objectiviteit van het onderzoek en de rechten van verdediging in gevaar brengen*”.

Bij mail van 3 april 2024 werd de beroepsinstantie eveneens in kennis gesteld van het mailbericht van afdeling Dierenwelzijn d.d. 14/9/2023 waarbij in het kader van een andere openbaarheidsvraag van beroeper de erkenningsaanvraag van ■■■, alsook het verzoekschrift tot hoger beroep in de huidige procedure 2023/55/C werd bezorgd. Eveneens bij mail van 3 april 2024 werd de beroepsinstantie ingelicht over de mail van 14/08/23 waarbij de verzoekschriften tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en tot annulatie d.d. 22/6/23 van ■■■ tegen de intrekkingbeslissingen van 10/5/2023 aan de beroeper werden bezorgd.

4. Standpunt van de beroepsinstantie

De beroepsinstantie mocht diverse stukken vanwege de afdeling Dierenwelzijn ontvangen, maar in het bijzonder in het kader van het voorwerp van het verzoek mocht de beroepsinstantie volgende documenten ontvangen:

- Arrest Hof van Beroep Brussel 5 februari 2024
- Conclusie Vlaamse Gewest voor Hof van Beroep Brussel
- Syntheseberoepsbesluiten ■■■
- PV G-23-2578/YvO/13-07-2023 (zonder bijlagen)– stuk 27 conclusie ■■■
- Stuk 28 extract PV – G 23-2578 - conclusie ■■■
- geel erkenningscertificaat HK1404298, memo van de beheerder en briefomslag

De beroepsinstantie dient op basis van de toelichting verstrekt door de afdeling Dierenwelzijn (cfr punt 3.) vast te stellen dat aan de beroeper reeds diverse informatie werd verstrekt: zo werden de intrekingsbeslissing d.d. 10 mei 2023 die een uitgebreide uiteenzetting bevat met vermelding van alle controles, inbreuken en maatregelen, als de beschikkingen en de diverse PV's, alsook het verzoekschrift tot hoger beroep vanwege het Vlaamse Gewest, reeds aan de beroeper meegedeeld.

Voor de weigering van de conclusies zoals neergelegd voor het Hof van Beroep te Brussel beroept de afdeling Dierenwelzijn zich op artikel II.36, §1, tweede lid, 8°, alsook op artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet, en artikel 27, §1, 4° van de Wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie.

De argumentatie van de afdeling Dierenwelzijn kan de beroepsinstantie evenwel niet overtuigen.

De ingeroepen uitzonderingsgrond van *artikel II.36, §1, tweede lid, 8° Bestuursdecreet* wil het eerlijk verloop van de rechtspleging vrijwaren. Een essentieel onderdeel van het recht op een eerlijk proces is het beginsel van de 'gelijkheid der wapens in een proces'; dit beginsel van de wapengelijkheid houdt in dat elke partij het recht heeft haar argumenten te doen gelden in omstandigheden die haar niet benadelen ten opzichte van de tegenpartij. De bestaansreden van de voormelde uitzonderingsgrond is vooral daarin gelegen, te verhinderen dat de openbaarheid van bestuur waaraan één partij onderworpen is, afbreuk doet aan de wapengelijkheid. Zonder deze uitzonderingsgrond zou één partij op grond van de openbaarheid van bestuur kunnen verplicht worden stukken in het gerechtelijk debat te brengen die tegen haar (of een andere aan openbaarheid onderworpen bestuursinstantie) zouden kunnen pleiten, daar waar de andere partij enkel die elementen die haar eis ondersteunen, kenbaar mag maken om het oordeel van de rechter te beïnvloeden. Deze uitzonderingsgrond is dus een correctief op de openbaarheid om te beletten dat een instantie zou worden verplicht in een rechtsgeding de tegenpartij informatie ter beschikking te stellen die vervolgens tegen haar (of een andere aan openbaarheid onderworpen bestuursinstantie) wordt uitgespeeld.

De bedoelde uitzonderingsgrond mag echter niet op een abstracte manier worden ingeroepen, maar er moet concreet worden aangetoond dat het gevraagde bestuursdocument verband houdt met een bestaand rechtsgeding én in dat geding tegen een bestuursinstantie kan worden aangewend.

M.b.t. deze ingeroepen uitzonderingsgrond van artikel II.36, §1, tweede lid, 8° Bestuursdecreet (de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid om een eerlijk proces te krijgen) stelt de beroepsinstantie vooreerst vast dat het geding waarin voormelde conclusies werden neergelegd in graad van beroep is beëindigd. Bovendien stelt de beroepsinstantie vast dat de huidige beroeper die de openbaarmaking van bepaalde stukken vraagt geen procespartij was in voormeld rechtsgeding. De beroeper kan de instantie dus weliswaar vragen om bepaalde informatie ter beschikking te stellen, maar kan deze informatie niet rechtstreeks uitspelen in het rechtsgeding, aangezien hij daarin geen partij was. Bovendien heeft het voorliggende openbaarheidsverzoek als voorwerp "alle uitgewisselde conclusies in de procedure voor het Hof van Beroep van Brussel gekend onder het rolnummer 2023/KR/44" die bijgevolg reeds per definitie aanwezig zijn in het betrokken rechtsgeding. Het gaat derhalve niet om informatie die door de afdeling Dierenwelzijn ter beschikking zou gesteld worden aan beroeper en die vervolgens tegen haar zou worden uitgespeeld in een hangend (quod non) rechtsgeding.

Nu de beroeper tot openbaarmaking van de uitgewisselde conclusies niet betrokken was in de vermelde gerechtelijke procedure, en de betrokken informatie reeds aanwezig is in het betrokken rechtsgeding, komt het aan afdeling Dierenwelzijn toe om te verduidelijken hoe en in welke mate de vrijgave van de stukken aan een derde het eerlijk procesverloop zou kunnen verstoren. Zelfs aangenomen dat een toepassing van de uitzonderingsgrond van artikel II. 36, §1, tweede lid, 8° van het Bestuursdecreet niet a priori uitgesloten is ten aanzien van een aanvrager die geen procespartij is, behoeft zeker in dat geval een beroep op deze

(restrictief toe te passen) uitzonderingsgrond een voldoende concrete onderbouwing aangaande het risico op een oneerlijk procesverloop.

De verwijzing door de afdeling Dierenwelzijn naar het op 1 januari 2024 door [REDACTED] bij de Raad van State ingediend verzoekschrift tegen het Vlaamse Gewest (G/A 240.867/VII – 42333) (zie supra) waarbij wordt overwogen dat “*in het verzoekschrift wordt wederom verwezen naar de rijkelijke historiek van [REDACTED] en diens beheerder. De historiek van de betrokkene, zoals de vele erkenningsaanvragen en juridische procedures gevoerd voor de rechtbank van eerste aanleg, de RVS en hoger beroep zullen van belang zijn om het verzoekschrift te beoordelen*” kan de toepassing van de uitzonderingsgrond van artikel II. 36, §1, tweede lid, 8° van het Bestuursdecreet niet (afdoend) onderbouwen. De beroeper is geen procespartij in deze Raad van State-procedure en kan bijgevolg de door de afdeling beschikbaar gestelde informatie niet tegen de afdeling aanwenden.

De afdeling Dierenwelzijn beroept zich eveneens op *artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet, en artikel 27, §1, 4° van de Wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie.*

Op grond van artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet dient de aanvraag tot openbaarmaking afgewezen te worden indien men van oordeel is dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen het vertrouwelijk karakter van bestuursdocumenten (met daarin milieu-informatie) die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie werden opgesteld. Zoals blijkt uit de memorie van toelichting (*Parl.St.* VI.Parl 2017-18 nr. 1656/1, 59) belet deze bepaling dat bestuursdocumenten die uitsluitend werden opgesteld ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie, worden vrijgegeven om het goede verloop van het strafonderzoek, de rechten van verdediging en het vermoeden van onschuld te vrijwaren. Deze uitzonderingsgrond is aldus van toepassing indien de vrijgave van bestuursdocumenten schade toebrengt aan het opsporen en vervolgen van strafbare feiten of de rechten van verdediging in het gedrang brengt.

Artikel 27, §1, 4° van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie voorziet dat een vraag tot openbaarmaking afgewezen wordt als het publiek belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de opsporing of vervolging van sanctioneerbare feiten. Deze uitzondering geldt ook voor de niet-federale overheden omdat zij verband houdt met de strafvervolging, die met uitzondering van de bevoegdheden die artikel 11 en 11bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de Gemeenschappen en de Gewesten hebben toegekend, een federale bevoegdheid blijft. In bovenvermelde wet worden met “sanctioneerbare feiten” de strafrechtelijk beteelde feiten bedoeld, evenals de feiten die onderworpen zijn aan een administratieve sanctie met inbegrip van de disciplinaire maatregelen. Onder deze uitzonderingsgrond kunnen bijvoorbeeld ook de documenten vallen die nog niet gelinkt zijn aan een lopend gerechtelijk onderzoek, maar waarvan de openbaarmaking het onderzoek eventueel kan schaden (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 51, 2511/001, 36).

De beroepsinstantie ziet werkelijk niet in in welke zin de neergelegde conclusies *uitsluitend* ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie zouden opgesteld zijn, zodat deze uitzonderingsgrond ten onrechte werd ingeroepen. Evenmin ziet de beroepsinstantie in casu, mede gelet op de diverse informatie die reeds door de afdeling Dierenwelzijn ter beschikking gesteld werd aan de beroeper, hoe de openbaarmaking van de conclusies afbreuk zou doen aan de “opsporing of vervolging van sanctioneerbare feiten”. Bovendien wordt op geen enkel ogenblik door de afdeling Dierenwelzijn aangetoond dat de conclusies op zichzelf deel zouden uitmaken van het strafonderzoek of zouden gevoegd zijn bij stukken die werden overgemaakt aan het parket.

In casu speelt evenmin de uitzonderingsgrond m.b.t. de bescherming van de persoonlijke levenssfeer vermits de persoonsgegevens de beroeper bekend zijn. Andere uitzonderingsgronden verzetten zich in casu evenmin tegen een openbaarmaking van het gevraagde. Het beroep is bijgevolg wat dit onderdeel betreft, **gegrond**.

Tweede onderdeel: Een kopie van alle stukken die door de partijen in genoemde procedure zijn aangewend

De beroepsinstantie dient ook hier vast te stellen dat door de afdeling Dierenwelzijn bij mailbericht van 10 augustus 2023 als antwoord op een eerdere vraag tot openbaarmaking van de beroeper in het kader van de procedure met kenmerk 23/55/C reeds bepaalde documenten (zie supra) zijn bezorgd aan de beroeper. De beroepsinstantie heeft ook zelf kunnen vaststellen dat de in eerste aanleg aangewende en reeds meegedeelde documenten ook zijn aangewend in de procedure hoger beroep. Voor wat deze reeds bezorgde documenten betreft is het beroep bijgevolg **ongegron**d.

In de mate dat sommige van de reeds bezorgde PV's niet volledig aan de beroeper zijn meegedeeld, is de beroepsinstantie van oordeel dat het beroep toch **ongegron**d is omdat PV's en de bijlagen (die evenmin aan de beroepsinstantie werden bezorgd) te beschouwen zijn als gerechtelijke documenten én bestuursdocumenten in de zin van artikel I.4, 3° van het Bestuursdecreet (in zoverre een overheidsinstantie erover beschikt), zodat de uitzonderingsgronden van het Bestuursdecreet kunnen toegepast worden. Uit de vanwege afdeling Dierenwelzijn verkregen informatie blijkt dat de betrokken PV's bezorgd werden aan het parket. Uit de verzending van de PV's aan de Procureur des Konings volgt in casu dat de betrokken PV's uitsluitend ten behoeve van de strafvordering werden opgesteld en dat bijgevolg de toepassing van artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet nader moet onderzocht worden. Wanneer een proces-verbaal door de dienst Inspectie Dierenwelzijn wordt verzonden naar het parket, maakt dit deel uit van het strafonderzoek. Door deze informatie vervat in het proces-verbaal openbaar te maken dreigt men het geheim van het strafonderzoek te omzeilen. Zolang er sprake is van een lopend strafonderzoek – hetgeen in casu – zo blijkt op basis van de toelichting van de afdeling Dierenwelzijn het geval te zijn – kan de openbaarmaking het verdere verloop van dit onderzoek schaden. De neutraliteit en objectiviteit van het onderzoek moet gevrijwaard worden zonder daarbij enige rechten van verdediging in gevaar te brengen of een lopend strafonderzoek te beïnvloeden. Het belang bij het verloop van een strafonderzoek en de vervolging van strafbare feiten moet hoger worden ingeschat dan het belang inzake de openbaarmaking van het opgevraagde. Bijgevolg moet de openbaarmaking van het opgevraagde geweigerd worden op grond van II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet. De belangenafweging waartoe artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet als relatieve uitzonderingsgrond verplicht, leidt in casu niet tot een oordeel in het voordeel van de beroeper: de openbaarmaking mag maar ten koste van het beschermde belang worden bevolen als daarmee het algemeen belang gediend wordt, wat in casu niet het geval is. Bijkomend dient, ook op grond van bovenvermelde motivering, de openbaarmaking te worden geweigerd op grond van artikel 27, §1, 4° van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie.

Zoals reeds vermeld werden aan de beroepsinstantie nog 2 documenten bezorgd nl. stuk 27 en 28 zoals neergelegd door ■■■ in de procedure voor het Hof van Beroep. Wat stuk 28 betreft ziet de beroepsinstantie geen gronden die zich verzetten tegen de openbaarmaking. Het beroep is bijgevolg, wat stuk 28 betreft, **gegron**d. Wat stuk 27 (PV G-23-2578/YvO/13-07-2023) betreft stelt de beroepsinstantie vast dat dit een PV ten laste van een andere natuurlijk persoon dan ■■■ is. Op basis van de verkregen informatie van de afdeling Dierenwelzijn is de beroepsinstantie niet in staat om te oordelen of het strafonderzoek m.b.t. dit PV nog lopende is, noch of dit al dan niet uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie werd opgesteld. Bijgevolg dient het beroep wat stuk 27 betreft als **gegron**d onder voorbehoud van de toepassing van wettelijke of decretale uitzonderingsgronden, te worden beschouwd.

De beroepsinstantie is tevens van oordeel dat in de mate in de inventaris van zowel het Vlaamse Gewest als ■■■ arresten van de Raad van State worden aangehaald, deze arresten reeds te vinden zijn op de website van de Raad van State en bijgevolg is het beroep wat deze arresten betreft, eveneens **ongegrond**.

Wat de overige stukken uit de inventarissen betreft, dient de beroepsinstantie vast te stellen dat deze stukken niet zijn bezorgd aan de beroepsinstantie. Bijgevolg kan de beroepsinstantie deze documenten niet inhoudelijk beoordelen. Bijgevolg is het beroep wat de overige stukken uit de inventarissen betreft, **gegrond onder voorbehoud van de toepassing van de decretale en wettelijke uitzonderingsgronden**.

Derde onderdeel: De brief waarmee is overgegaan tot terugzending van het toegekende HK-nummer HK14104298

Zoals reeds vermeld werd aan de beroepsinstantie door de afdeling Dierenwelzijn het geel erkenningscertificaat, samen met de bijhorende memo van de beheerder en de briefomslag bezorgd. De beroepsinstantie gaat er redelijkerwijze vanuit dat het voorwerp van deze vraag tot openbaarmaking gaat over de memo van de beheerder.

De beroepsinstantie stelt vast dat het betrokken stuk een aantal gegevens inzake de persoonlijke levenssfeer van natuurlijke personen bevat, meer bepaald naamgegevens, adresgegevens, telefoon-, gsm- en faxgegevens en mailadres, zodat de vraag rijst of hier al dan niet toepassing dient gemaakt te worden van artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet.

Deze decreetbepaling bevat de verplichting om, behoudens toestemming van de betrokkene, een aanvraag (geheel of gedeeltelijk) af te wijzen als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Deze bepaling laat niet toe dat gegevens worden verstrekt die de identificatie van derden mogelijk maken, in de mate dat daarmee afbreuk zou worden gedaan aan de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer. Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziene uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (*VI.Parl. Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, 58*).

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

De beroepsinstantie merkt op dat bij onderzoek naar de uitzonderingsgrond met betrekking tot de persoonlijke levenssfeer moet worden nagegaan of er al dan niet sprake is van informatie in een bestuursdocument die op de persoonlijke levenssfeer betrekking heeft. Bovenstaande vermelde gegevens behoren ontegensprekelijk tot het privéleven van de betrokkenen en het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer (F. SCHRAM, Het decreet openbaarheid van bestuur. Een juridische analyse in historisch perspectief, Brugge, Vanden Broele, 247; Concl. Adv.Gen. bij HvJ 8 april 2014, nr. C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd, nr. 61). Het openbaar maken van deze gegevens heeft aldus betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel II.34, 2°, van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016).

De beroepsinstantie is bijgevolg van oordeel dat de openbaarmaking van de bovenvermelde gegevens in casu afbreuk zou doen aan het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen. De desbetreffende gegevens dienen dan ook afgeschermd te worden in toepassing van voormeld artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet. Artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bevat de mogelijkheid dat de informatie betreffende de persoonlijke levenssfeer toch openbaar worden gemaakt, mits toestemming van de betrokken personen. Gezien de verkregen informatie in dit concrete dossier ziet de beroepsinstantie hiervan af. De beroepsinstantie merkt op dat toepassing kan gemaakt worden van artikel II.45, §2 van het Bestuursdecreet, op grond waarvan een bestuursdocument gedeeltelijk moet openbaar worden gemaakt als de informatie waarop een uitzondering van toepassing is, samen met andere informatie in een bestuursdocument vervat zit en het mogelijk is om de genoemde informatie te scheiden van de andere informatie. Het anonimiseren van de betrokken informatie betreffende de persoonlijke levenssfeer is in casu perfect mogelijk, zodat het beroep, wat dit onderdeel betreft, als **gedeeltelijk gegrond** beschouwd wordt.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 29 februari 2024 tegen de weigeringsbeslissing van de afdeling Dierenwelzijn d.d. 5 februari 2024 wordt als deels onontvankelijk, deels ontvankelijk en deels ongegrond, deels gegrond en deels gegrond onder voorbehoud van de toepassing van de decretale en wettelijke uitzonderingsgronden beschouwd.

Bijgevolg dient afdeling Dierenwelzijn een afschrift te bezorgen van

- Conclusie Vlaamse Gewest voor Hof van Beroep Brussel
- Syntheseberoepsbesluiten ■■■
- Stuk 28 extract PV – G 23-2578 - conclusie ■■■
- Memo van de beheerder nalv de terugzending van het toegekende HK-nummer HK14104298 mits weglating van de persoonsgegevens (namen, (mail)adres, telefoon/GSM/faxgegevens)

Geen toestemming tot hergebruik van bestuursdocumenten

In zoverre dit beroep gegrond werd verklaard, geldt dat deze inwilliging van de aanvraag tot openbaarmaking GEEN toestemming inhoudt om de gevraagde bestuursdocumenten te hergebruiken, als vermeld in titel II, hoofdstuk 4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 (zie artikel II.44, §3, van het Bestuursdecreet).

Brussel, 10 april 2024

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Voor de Voorzitter, afwezig,

Ilse Dubois
Lid van de Beroepsinstantie,
Afdeling Openbaarheid van Bestuur